

СХВАЛЕНО
розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 29.10.2025 № 1172

Другий національно визначений внесок України до Паризької угоди

Вступ

Україна, як Сторона Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату (далі – РКЗК ООН) та Паризької угоди, визнаючи необхідність ефективного та послідовного реагування на нагальну загрозу зміни клімату та відповідно до рішення 1/СР.19, підготувала свій Другий національно визначений внесок (далі – НВВ2) в рамках третього глобального циклу підготовки національно визначених внесків до Паризької угоди. Україна має на меті скоротити викиди парникових газів (далі – ПГ) у 2035 році на більш ніж 65% від рівня 1990 року.

Як Сторона РКЗК ООН та Кіотського протоколу, Україна підготувала свій Очікуваний національно визначений внесок, який був схвалений постановою Кабінету Міністрів України від 16 вересня 2015 року № 980, та подала його до Секретаріату РКЗК ООН 19 вересня 2016 року. Україна визначила свою ціль не перевищувати 60 % викидів ПГ у 2030 році від рівня 1990 року.

Відповідно до рішення 1/СР.21, яке передбачає, що Сторони, чий Очікуваний національно визначений внесок відповідно до рішення 1/СР.20 містить часові рамки до 2030 року, повинні повідомити або оновити ці внески до 2020 року та робити це кожні п'ять років після цього відповідно до пункту 9 статті 4 Паризької угоди, Україна підготувала свій Оновлений національно визначений внесок. Оновлений національно визначений внесок України був схвалений постановою Кабінету Міністрів України від 30 липня 2021 року № 868-р та поданий до Секретаріату РКЗК ООН 31 липня 2021 року, та встановлював ціль скорочення викидів ПГ на 65% до 2030 року порівняно з 1990 роком.

Україна зробила значний внесок у скорочення глобальних викидів ПГ. Починаючи з 1990 року, Україна кумулятивно скоротила викиди ПГ на 15,2 млрд тон СО₂-еквіваленту станом на 2022 рік. За методологією звітності РКЗК ООН, найбільші викиди ПГ в Україні відбуваються в енергетичному секторі. У 2023 році частка цього сектору становила близько 74% без урахування сектору землекористування, зміни у землекористуванні та лісове господарство (далі – ЗЗЗЛГ), у т.ч. 55% викидів ПГ відбувалося внаслідок спалювання викопного палива, решта 19% - в процесі видобутку, переробки і транспортування палива. Частка сільськогосподарського сектору в загальних викидах ПГ без урахування ЗЗЗЛГ становила 14,2%, на сектор промислових процесів і використання продукції припало 9,5%, а внесок сектору відходів у загальний обсяг викидів становив 6,4%.

ДОКУМЕНТ СЕД Мінекономіки АСКОД

Підписувач **Карташов Павло Ігорович**

Сертифікат **3FAA9288358EC003040000061523C0088A7E700**

Дійсний з **25.08.2025 0:00:00** по **24.08.2027 23:59:59**

Мінекономіки

6701-06/75588-03 від 06.11.2025

Водночас збройна агресія РФ в Україну чинить руйнівні наслідки для української економіки та створює критичні загрози для громадян та довкілля, що обумовлює значну невизначеність при плануванні та реалізації цілей сталого низьковуглецевого розвитку України в середньо- та довгостроковій перспективі. Внаслідок дій РФ найбільшої шкоди зазнають житловий, енергетичний, транспортний сектори, промисловість та сільське господарство. Руйнівні наслідки агресія РФ мала для енергетичного сектору країни та стану її енергетичної безпеки – понад 18 ГВт електрогенеруючих потужностей знаходяться наразі на тимчасово окупованих РФ територіях України, включаючи найбільшу в Європі Запорізьку атомну електростанцію. Окрім того, внаслідок повномасштабного вторгнення РФ на територію України повністю знищено Каховську ГЕС, критичних пошкоджень зазнали інші ТЕС, ТЕЦ, ГЕС та ГАЕС. Знищення Каховської ГЕС потужністю 343,2 МВт призвело не лише до втрати генеруючих потужностей, але й до екологічної та гуманітарної катастрофи.

За даними оновленої оцінки збитків та потреб у відновленні України (Rapid Damage and Needs Assessment — RDNA4), підготовленої Урядом України спільно зі Світовим банком, Європейською Комісією та системою ООН (станом на грудень 2024 року), загальний обсяг прямих збитків, завданих російською військовою агресією, оцінюється у 176 млрд дол. США, а загальні потреби у відновленні та реконструкції – у 524 млрд дол. США на наступне десятиліття. Ця сума майже у три рази перевищує номінальний ВВП України 2024 року. Найбільших руйнувань зазнали енергетика, житловий фонд, транспортна та промислова інфраструктура, а також аграрний сектор, що створює безпрецедентні виклики для сталого розвитку, енергетичного переходу та виконання кліматичних цілей. У таких умовах планування амбітніших цілей скорочення викидів є об'єктивно обмеженим через надзвичайно високий рівень невизначеності щодо масштабів відновлення, динаміки економічного зростання, майбутньої структури енергетичного балансу та темпів декарбонізації. Воєнні дії знищили значну частину енергетичної, промислової та транспортної інфраструктури, тоді як відбудова вимагає залучення великих обсягів матеріальних ресурсів, що тимчасово може призвести до підвищення рівня викидів ПГ у період реконструкції.

Незважаючи на повномасштабне військове вторгнення РФ в Україну, Україна здійснює кроки з декарбонізації економіки та збільшує підтримку заходів з енергоефективності та розвитку відновлюваної енергетики. Національний план з енергетики та клімату до 2030 року та Національний план дій з відновлюваної енергетики на період до 2030 року визначають, що частка енергії, виробленої з відновлюваних джерел, у структурі валового кінцевого споживання повинна становити не менше 27% у 2030 році.

У жовтні 2024 року Верховна Рада України ухвалила Закон України "Про основні засади державної кліматичної політики", який встановлює ціль для України –

досягнення кліматичної нейтральності до 2050 року. Відповідна ціль для енергетичного сектору також передбачена Енергетичною стратегією України на період до 2050 року, схваленою розпорядженням Кабінету Міністрів України від 21 квітня 2023 року № 373. Окрім того, в Енергетичній стратегії зазначено, що робота вугільної генерації буде поступово скорочуватися до повного виведення її з експлуатації у 2035 році.

На виконання зобов'язань згідно з пунктом 19 Статті 4 Паризької угоди, пунктом 35 рішення 1/CP.21 Україна підготувала Стратегію низьковуглецевого розвитку України до 2050 року, яку 18 липня 2018 року протокольним рішенням засідання Кабінету Міністрів України було підтримано та направлено до Секретаріату РКЗК ООН. З метою визначення шляхів досягнення цілі кліматичної нейтральності до 2050 року, визначеної Законом України "Про основні засади державної кліматичної політики", та врахування міжнародних зобов'язань України як держави-члена Енергетичного Співтовариства, Україна наразі готує оновлену Довгострокову стратегію низьковуглецевого розвитку до 2050 року.

Україна визнає критичну важливість адаптації до зміни клімату як одного з ключових напрямів державної кліматичної політики, зокрема через подання Повідомлення з адаптації до РКЗК ООН, а також відповідно до вимог Закону України "Про основні засади державної кліматичної політики", який визначає Стратегію адаптації до зміни клімату основним документом державного планування у цій сфері, з ціллю підвищення кліматичної стійкості, зниження вразливості екосистем, секторів економіки і населення, включаючи підвищення опірності та зниження ризиків для здоров'я населення до теперішніх і очікуваних наслідків зміни клімату. Наразі є чинною Стратегія екологічної безпеки та адаптації до зміни клімату до 2030 року, затверджена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 20 жовтня 2021 року № 1363-р, протягом наступних двох років Україна планує розробити та затвердити нову стратегію адаптації до зміни клімату.

Сценарне моделювання в рамках підготовки НВВ2 здійснювалося для території України в межах міжнародно визнаних кордонів. Визначення загальнонаціональної цілі НВВ2 України на основі сценарного моделювання, а також реалізація заходів з досягнення цілі НВВ2 ускладнюються частковою обмеженістю статистичної інформації у зв'язку з тимчасовою окупацією РФ частини територій України. Високий рівень невизначеності щодо поточних і прогнозованих обсягів викидів та абсорбції ПГ позначився на можливостях визначення амбітних і здійснених цілей НВВ України до 2035 року. Разом із тим, RDNA4 підкреслює необхідність поєднання післявоєнного відновлення з кліматично орієнтованими підходами, зокрема розвитком відновлюваної енергетики, декарбонізацією промисловості, відновленням екосистем та створенням «зелених» робочих місць. Саме тому Україна розглядає НВВ2 не лише як кліматичну ціль, а як стратегічну рамку інтеграції принципів зеленої

реконструкції у процесі повоєнного відновлення. Крім того існує невизначеність щодо строків закінчення та інтенсивності воєнних дій на території України, спричинених військовою агресією РФ, що в свою чергу може призвести до подальшого знищення інфраструктури та економіки України, а також збільшення рівня викидів ПГ.

Після відновлення територіальної цілісності України в межах міжнародно визнаних кордонів, НВВ2 України буде скориговано на основі верифікованої інформації та проведених розрахунків (сценарного моделювання) з оцінки і обліку антропогенних викидів із джерел викидів та видалення ПГ.

Подання Другого національно визначеного внеску України до Паризької угоди

Відповідно до пункту 8 статті 4 Паризької угоди, згідно з яким "всі Сторони повинні надавати інформацію, необхідну для забезпечення ясності, прозорості та розуміння", рішення 1/СР.21, відповідних рішень Конференції Сторін, яка є нарадою Сторін Паризької угоди (СМА), та пункту 2 рішення 6/СМА.3.

1. Кількісна інформація про референтну базу обрахунку (у тому числі базовий рік)	
а. Референтний(і) рік(и), базовий(і) рік(и), референтний(і) період(и) або інша(і) база(и) обрахунку	1990 рік
б. Кількісна інформація про референтні показники, їхні значення у референтному році (роках), базовому році (роках), референтному періоді (періодах) або іншій базі обрахунку, а також у цільовому році	<p>Референтним показником є викиди ПГ за 1990 рік, що оцінюються національним звітом про інвентаризацію антропогенних викидів із джерел викидів ПГ та видалення ПГ.</p> <p>За даними національного звіту про інвентаризацію антропогенних викидів із джерел викидів ПГ та видалення ПГ за 1990 – 2023 роки, загальні викиди ПГ з урахуванням абсорбції в базовому році становлять 916,5 млн CO₂-еквіваленту.</p>
с. Щодо стратегій, планів та заходів, вказаних у пункті 6 статті 4 Паризької Угоди, або політик та заходів як складових національно визначених внесків, якщо пункт 1(б) вище не застосовується, Сторони надають іншу відповідну інформацію	Н/З

d. Цільовий показник відносно базового показника, виражений кількісно, наприклад, у відсотках або обсягах скорочення	Скорочення загальних викидів ПГ з урахуванням абсорбції у 2035 році на більш ніж 65% від рівня викидів 1990 року
e. Інформація щодо джерел даних, використаних для кількісної оцінки обсягів викидів ПГ у референтному(них) році(роках)	Поточні оцінки обсягів викидів ПГ у базовому та цільовому році базуються на національному звіті про інвентаризацію антропогенних викидів із джерел викидів ПГ та видалення ПГ за 1990 – 2022 роки, поданому до Секретаріату РКЗК ООН у грудні 2024 року
f. Інформація про обставини, за яких Сторона може оновити значення референтних показників	Значення референтного показника загальних викидів ПГ за базовий рік переглядається відповідно до вказівок рішення 18/СМА.1 та методологічних рекомендацій Керівних принципів Міжурядової групи експертів з питань зміни клімату (далі – МГЕЗК)
2. Часові рамки та/або період імплементації	
a. Часові рамки та/або період імплементації, включаючи терміни початку та закінчення, згідно з будь-яким подальшим відповідним рішенням, прийнятим СМА	1 січня 2031 року – 31 грудня 2035 року
b. Спосіб встановлення цілі: ціль за рік чи ціль за період	Ціль НВВ2 України встановлена як ціль у 2035 році
3. Масштаб та охоплення	

<p>a. Загальний опис цілі</p>	<p>Скорочення загальних викидів ПГ з урахуванням абсорбції сумарно за всіма секторами економіки порівняно з базовим роком.</p> <p>НВВ2 України охоплює територію країни у міжнародно визнаних кордонах. НВВ2 України буде скориговано після припинення або скасування дії правового режиму воєнного стану із урахуванням територіальної цілісності України та обсягів викидів ПГ в межах міжнародно визнаних кордонів.</p>
<p>b. Сектори, гази, категорії та пули, на які поширюється визначений на національному рівні внесок, у тому числі відповідно до рекомендацій МГЕЗК</p>	<p>Охоплені гази: всі парникові гази, які не регулюються Монреальським протоколом – двоокис вуглецю (CO₂), метан (CH₄), закис азоту (N₂O), гідрофторуглеводні (HFC), перфторуглеводні (PFC), гексафторид сірки (SF₆), трифторид азоту (NF₃).</p> <p>Охоплені сектори економіки: енергетика; промислові процеси та використання продукції; сільське господарство, землекористування, ЗЗЗЛГ; відходи.</p> <p>Відсоток охоплення викидів ПГ: 100 %</p>
<p>c. Як були враховані Стороною пункти 31(с) та (d) рішення 1/СР.21</p>	<p>Україна включає всі категорії антропогенних викидів та абсорбції ПГ відповідно до методології та загальних метрик МГЕЗК, повністю враховуючи пункти 31(с) та (d) рішення 1/СР.21</p>
<p>d. Супутні вигоди від запобігання зміні клімату, що є результатом реалізації Стороною заходів з адаптації та/або планів економічної диверсифікації, включаючи опис конкретних проектів,</p>	<p>У 2024 році Україна подала перше Національне повідомлення про адаптацію до РКЗК ООН, в якому зафіксовані інституційні основи, стратегічні пріоритети, інструменти, виклики та заходи з адаптації. Наразі чинною є Стратегія екологічної безпеки та адаптації до зміни клімату до 2030 року, схвалена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 20 жовтня 2021 року № 1363-р.</p>

заходів та ініціатив в рамках реалізації Стороною заходів з адаптації та/або планів економічної диверсифікації

Основною метою адаптаційної політики в Україні є підвищення опірності та зниження ризиків для здоров'я населення, забезпечення екологічної, енергетичної та продовольчої безпеки в умовах зміни клімату.

В рамках реалізації кліматичної політики одним із пріоритетних напрямків роботи Уряду України є забезпечення доступу населення, зокрема вразливих груп, серед яких – діти, люди похилого віку, люди з інвалідністю, до сталого водопостачання, забезпечення санітарно-епідеміологічного благополуччя населення для пом'якшення негативного впливу зміни клімату на водні ресурси та громадське здоров'я, зокрема, через:

- запровадження стійкої до зміни клімату інфраструктури водопостачання у школах, медичних закладах та громадах, щоб забезпечити безпеку та благополуччя дітей під час екстремальних кліматичних явищ;
- впровадження технологій та практик для покращення управління для забезпечення санітарно-епідеміологічного благополуччя населення та доступу до водних ресурсів для населення на територіях, що постраждали від негативних наслідків зміни клімату;
- запровадження низьковуглецевих технологій у забезпеченні доступу до водних ресурсів;
- включення заходів з адаптації до зміни клімату в національні, регіональні стратегії, плани управління річковими басейнами.

З метою зменшення впливів та наслідків зміни клімату, одним із пріоритетних напрямків

	<p>реалізації кліматичної політики в Україні визначено забезпечення врахування поточних і прогнозованих наслідків зміни клімату в стратегічному плануванні на національному, обласному та місцевому рівні, а також під час будівництва об'єктів інфраструктури, зокрема критично важливої для вразливих груп населення об'єктів інфраструктури.</p> <p>Збереження біорізноманіття є ще однією стратегічною ціллю державної політики в Україні, досягнення якої забезпечується, зокрема, через впровадження заходів з адаптації до зміни клімату. Наразі в Україні триває процес оновлення Національної стратегії збереження біорізноманіття та Плану дій на основі Глобальної рамкової програми з біорізноманіття. Ці стратегічні документи визначатимуть основні заходи та індикатори для збереження біорізноманіття в Україні.</p>
<h4>4. Процес планування</h4>	
<p>а. Інформація щодо процесів планування, в рамках якого Сторона здійснювала розроблення свого національно визначеного внеску, а також щодо відповідних планів реалізації, включаючи:</p>	
<p>(і) Внутрішні інституційні механізми, участь громадськості та взаємодія з місцевими громадами та корінними народами з урахуванням гендерних аспектів</p>	<p>Внутрішня інституційна структура: Мінекономіки є відповідальним органом за координацію зусиль на національному рівні з розроблення, впровадження, та періодичного оновлення НВВ.</p> <p>Як центральні, так і місцеві органи виконавчої влади в Україні дотримуються процедури залучення громадськості до розроблення, перегляду та/або ухвалення нормативно-правових актів. Така процедура передбачає, серед іншого, своєчасне оприлюднення проектів нормативних</p>

документів на офіційних вебсайтах, проведення публічних та особистих консультацій, збір та опрацювання пропозицій і коментарів від зацікавлених сторін, створення спеціальних робочих груп.

До підготовки НВВ2 в Україні були залучені представники державних органів, а також національні експерти та науковці.

В рамках процедури, передбаченої Регламентом Кабінету Міністрів, НВВ як акт, що схвалюється Кабінетом Міністрів України, проходить процедуру погодження із заінтересованими сторонами.

Окрім того, в Україні передбачена процедура проведення публічних консультацій у письмовій та усній формах.

Процес залучення заінтересованих сторін до підготовки НВВ2 включав проведення заходів із представлення та обговорення результатів моделювання, що лягло в основу формування НВВ2, серед яких 2 заходи були сфокусовані на обговоренні результатів моделювання за секторами, що охоплюються НВВ2.

Україна активно працює над інтеграцією питань гендерної рівності у всіх сферах державної політики, зокрема кліматичної. Принцип гендерної рівності є одним із принципів кліматичної політики, визначеним на рівні Закону України "Про основні засади державної кліматичної політики". В процесі підготовки документів державної кліматичної політики Уряд України докладає зусиль для забезпечення рівного залучення до процесу прийняття рішень у

	<p>кліматичній політиці.</p> <p>Визнаючи важливу роль врахування інтересів молоді та дітей, Україна забезпечує залучення цієї групи населення до процесу формування кліматичної політики.</p> <p>Національний план з енергетики та клімату на період до 2030 року, розроблений відповідно до вимог Регламенту (ЄС) 2018/1999, узагальнює політики та заходи, спрямовані на досягнення цілей скорочення викидів парникових газів, підвищення енергоефективності, розвитку відновлюваних джерел енергії та посилення енергетичної безпеки. Розробку, моніторинг виконання та оновлення Національного плану з енергетики та клімату забезпечує Мінекономіки, у тісній співпраці з Міненерго, Мінрозвитку, Держенергоефективності, НКРЕКП та іншими міністерствами та відомствами.</p>
(ii) Контекстуальні обставини, в тому числі:	
<p><i>а. Національні обставини, такі як географія, клімат, економіка, проблеми сталого розвитку та боротьби з бідністю</i></p>	<p>Україна розташована у Східній Європі і є однією з найбільших країн континенту за площею (603 628 км²). Ліси в Україні займають близько 16% території країни. Природоохоронні території становлять 6% території країни, а сільськогосподарські землі – близько 68%.</p> <p>Клімат України помірно-континентальний, з субтропічним середземноморським кліматом на південному березі Криму. Загалом, Україна отримує достатню кількість тепла та вологи, що створює сприятливі природно-кліматичні умови на її території. Однак ці умови суттєво змінюються протягом останніх десятиліть, що створює серйозні загрози та виклики для сталого</p>

розвитку країни через зростання ризиків для здоров'я, життя та діяльності людини, природних екосистем та секторів економіки, зокрема, енергетики, транспорту, сільського та лісового господарства. Підвищення температури повітря призводить, зокрема, до збільшення частоти та інтенсивності таких конвективних явищ, як гроза, злива, град, шквали.

Україна вразлива до таких небезпечних та стихійних гідрометеорологічних явищ, як дощові паводки, повені та прибережні затоплення, включаючи затоплення сільськогосподарських і міських територій, селі та грязьові потоки, а також зсуви ґрунту, що призводять до людських жертв, значного пошкодження та руйнування інфраструктури.

У регіонах, які раніше не зазнавали посух, включаючи північні та північно-східні сільськогосподарські райони, спостерігаються посушливі умови, що спричиняють зростання попиту на воду та збільшення її дефіциту. Крім того, зміна клімату спричиняє розвиток процесів деградації ґрунтів, погіршення їх родючості та екологічного стану земель. У зв'язку із збільшенням впродовж останнього десятиліття кількості посушливих днів у поєднанні із зростанням температури повітря підвищився ризик виникнення пожеж в Україні. В останні десятиліття середня та максимальна швидкість вітру знижуються, що призводить до зменшення частоти таких супутніх небезпечних погодних явищ, як хуртовини та пилові бурі. На відміну від температури повітря, зміна річної суми опадів в Україні була незначною (3-5%). Коливання річної кількості опадів за останній період знаходилися в межах кліматичної нормальної мінливості, але амплітуда міжрічних коливань

зменшилася. Підвищення температури повітря та нерівномірний розподіл опадів, які характеризуються як зливові та локальні в теплий період і не забезпечують ефективного накопичення вологи в ґрунті, призвели до збільшення частоти та інтенсивності посух. У поєднанні з іншими антропогенними факторами це може призвести до зростання площ ризикованого землеробства та навіть до опустелювання окремих територій у південних регіонах України.

Гідроенергетичні об'єкти виконують важливі функції регулювання стоку, захисту від повеней та забезпечення водопостачання для населення, промисловості та сільського господарства, що є критично важливим в умовах зміни клімату та зростання частоти екстремальних погодних явищ. Ці функції забезпечують синергію між заходами з пом'якшення наслідків та адаптації до зміни клімату.

Номінальний ВВП у 2023 році становив близько 178,34 млрд доларів США, а ВВП на душу населення – близько 5070 доларів США. У 2022 році внаслідок повномасштабного військового вторгнення РФ в Україну реальний ВВП України зменшився на 28.8%. У 2023 році зростання реального ВВП склало 5,5%, а в 2024 році сповільнилося до 2,9%, тим не менш, демонструючи відновлення економіки в умовах повномасштабної війни. Номінальний ВВП у 2024 році становив близько 191 млрд дол. США (за даними Державної служби статистики України конвертованими у дол. США на основі середнього курсу за 2024 рік за даними Національного банку України). За даними RDNA4, підготовленої Урядом України спільно зі Світовим банком, Європейською Комісією та системою ООН (станом на грудень 2024 року), загальний обсяг прямих збитків, завданих

	<p>російською військовою агресією, оцінюється у 176 млрд дол. США, а загальні потреби у відновленні та реконструкції – у 524 млрд дол. США на наступне десятиліття. Ця сума майже у три рази перевищує номінальний ВВП України 2024 року. Найбільших руйнувань зазнали енергетика, житловий фонд, транспортна та промислова інфраструктура, а також аграрний сектор, що створює безпрецедентні виклики для сталого розвитку, енергетичного переходу та виконання кліматичних цілей. У таких умовах планування амбітніших цілей скорочення викидів є об'єктивно обмеженим через надзвичайно високий рівень невизначеності щодо масштабів відновлення, динаміки економічного зростання, майбутньої структури енергетичного балансу та темпів декарбонізації. Воєнні дії знищили значну частину енергетичної, промислової та транспортної інфраструктури, тоді як відбудова вимагає залучення великих обсягів матеріальних ресурсів, що тимчасово може призвести до підвищення рівня викидів ПГ у період реконструкції</p>
<p><i>b. Найкращі практики та досвід, пов'язані з розробленням національно-визначеного внеску;</i></p>	<p>Незважаючи на велику невизначеність, спричинену агресивною війною РФ проти України, Україна застосувала найкращі міжнародні практики моделювання при підготовці НВВ2. Моделювання охоплювало всі сектори економіки і дозволило розробити різні сценарії економічного розвитку, оцінити вплив існуючих кліматичних та енергетичних планів і стратегій, а також спланувати додаткові необхідні політики та заходи з безпеки, відновлення та розвитку.</p> <p>Сценарні прогнози викидів ПГ були розроблені з використанням декількох математичних моделей, у тому числі моделі енергетичної системи TIMESУкраїна для секторів "Енергетика" та "Промислові процеси" (відповідно до категорій МГЕЗК), моделі балансу мас для сектору "Відходи" та спеціального інструментарію імітаційного моделювання для секторів "Сільське</p>

	господарство" та "ЗЗЗЛГ".
с. <i>Інші контекстуальні вимоги та пріоритети, визначені при приєднанні до Паризької угоди</i>	Н/З
б. Інформація від Сторін, включаючи організацій 3 регіональної економічної інтеграції та їхніх держав-членів, які досягли домовленості щодо спільних дій відповідно до пункту 2 статті 4 Паризької угоди, щодо Сторін, які домовилися про спільні дії, а також умов таких домовленостей відповідно до пунктів 16-18 статті 4 Паризької угоди	Н/З
с. Яким чином при підготовці Стороною свого НВВ були враховані результати Глобального підбиття підсумків впровадження Паризької угоди відповідно до пункту 9 статті 4 Паризької угоди	<p>Розробка НВВ2 України ґрунтувалася на результатах першого Глобального підбиття підсумків впровадження Паризької угоди (рішення 1/СМА.5). Відповідно до рішення 1/СМА.5, НВВ2 України є загальноекономічною ціллю щодо скорочення викидів ПГ, що охоплює всі види ПГ, сектори та категорії, у тому числі сектори та види діяльності, перелічені у пунктах 28-29 зазначеного рішення.</p> <p>Україна цілковито підтримує положення, викладені у пунктах 28 та 33 Глобального підбиття підсумків впровадження Паризької</p>

	<p>угоди, а також підтверджує відповідальне і усвідомлене прагнення реалізувати власний внесок у досягнення глобальних цілей, зобов'язань та зусиль в частині збільшення потужностей відновлюваної енергетики, прискорення темпів реалізації заходів з енергоефективності, виведення з експлуатації вугільної енергогенерації та загального скорочення використання викопного палива, впровадження технологій з нульовим та низьким рівнем викидів, суттєвого скорочення викидів ПГ, відмінних від CO₂, зокрема викидів метану, скорочення викидів від автомобільного транспорту та відмови від неефективних субсидій на викопне паливо. Відповідні заходи, які реалізує Україна, визначені у національних, галузевих та регіональних стратегіях і планах та систематизовані у Національному плані з енергетики та клімату, а прогрес реалізації таких політик представлено у Дворічному звіті з прозорості.</p>
<p>d. Інформація від Сторін, НВВ яких відповідно до статті 4 Паризької угоди містять заходи з адаптації та/або плани економічної диверсифікації, реалізація яких сприятиме отриманню супутніх позитивних ефектів у сфері пом'якшення зміни клімату відповідно до пункту 7 статті 4 Паризької угоди:</p>	
<p>(i) Як економічні та соціальні наслідки від реалізації заходів реагування були враховані при розробці НВВ</p>	<p>Н/З</p>
<p>(ii) Проекти, заходи та інша діяльність, які мають бути реалізовані для сприяння отримання супутніх ефектів для пом'якшення</p>	<p>Н/З</p>

зміни клімату, включаючи інформацію про плани з адаптації, які несуть супутні позитивні ефекти для пом'якшення зміни клімату і можуть охоплювати такі ключові сектори, як енергетичні ресурси, водні ресурси, прибережні ресурси, населені пункти та міське планування, сільське та лісове господарство; та заходи з економічної диверсифікації, які можуть охоплювати такі сектори, як видобувна та переробна промисловість, енергетика, транспорт та зв'язок, будівництво, туризм, операції з нерухомістю, сільське господарство та рибальство

5. Припущення та методологічні підходи, що були використані для оцінки та обліку антропогенних викидів парникових газів та їх абсорбції:

<p>а. Припущення та методологічні підходи, що були використані для обліку антропогенних викидів та абсорбції парникових газів у НВВ Сторони відповідно до пункту 31 рішення 1/СР.21, методичних рекомендацій з обліку, схвалених СМА</p>	<p>Відповідно до пункту 31 рішення 1/СР.21, Україна застосовує підхід порівняння сумарних викидів ПГ в цільовому році до сумарних викидів ПГ в базовому році для оцінки та обліку викидів та абсорбції ПГ, у відповідності з рішенням 1/СР.21 та інших рекомендацій затверджених СМА</p>
<p>б. Припущення та методологічні підходи, що були використані для обліку ефектів від реалізації політик, заходів або стратегій в НВВ</p>	<p>Н/З</p>
<p>с. Інформація щодо способу врахування Стороною існуючих методів та керівних принципів згідно з РКЗК ООН для обліку антропогенних викидів та абсорбції відповідно до пункту 14 статті 4 Паризької угоди</p>	<p>Україна використовує методології, що відповідають вказівкам Керівних принципів національних інвентаризацій ПГ (МГЕЗК 2006 рік) та рішення 18/СМА.1 для підготовки національного звіту про інвентаризацію антропогенних викидів із джерел викидів ПГ та видалення ПГ поглиначами, з метою сприяння екологічній цілісності, прозорості, точності, повноті, порівнянності та узгодженості, а також забезпечення уникнення подвійного обліку, відповідно до керівних принципів, ухвалених СМА згідно пункту 14 статті 4 Паризької угоди</p>
<p>д. Методології та метрики МГЕЗК, що були використані для оцінки антропогенних викидів та поглинання парникових газів</p>	<p>Для підготовки національного звіту про інвентаризацію антропогенних викидів із джерел викидів ПГ та видалення ПГ Україна використовує методології, що відповідають вказівкам Керівних принципів національних інвентаризацій ПГ (МГЕЗК 2006 рік) та рішення 18/СМА.1. Україна також використовує національні методології, узгоджені з Поправками 2019 року до Керівних принципів національних</p>

	інвентаризацій ПГ (МГЕЗК 2006 рік). Відповідно до рішення 18/СМА.1, застосовуються коефіцієнти 100-річного потенціалу глобального потепління (GWP) відповідно до П'ятої оціночної доповіді МГЕЗК.
е. Припущення, методології та підходи, що стосуються конкретних секторів, категорій або видів діяльності, які відповідають рекомендаціям МГЕЗК, включаючи:	
(i) Підхід, що був використаний для обліку викидів та подальшого поглинання від природних порушень на землях під управлінням	Всі викиди та подальше поглинання від природних порушень на землях під управлінням, оцінені відповідно до Керівних принципів національних інвентаризацій ПГ (МГЕЗК 2006 рік) та рішення 18/СМА.1, включені в сумарні національні викиди та поглинання ПГ
(ii) Підхід, що був використаний для обліку викидів та поглинання при заготовленні продукції з деревини	Зміни запасів вуглецю в заготовленій деревині оцінюються на основі виробничого підходу відповідно до Керівних принципів національних інвентаризацій ПГ (МГЕЗК 2006 рік) та рішення 18/СМА.1
(iii) Підхід, що був використаний для врахування вікової структури лісів	Оцінка викидів та поглинань ПГ від лісів враховує ефект вікової структури лісів відповідно до методів, що використовуються при підготовці національного звіту про інвентаризацію антропогенних викидів із джерел викидів ПГ та видалення ПГ
ф. Інші припущення та методологічні підходи, що були використані при розробці НВВ та оцінці обсягів викидів і поглинання, включаючи:	
(i) За яким підходом були визначені референтні показники, базові рівні та/або	Моделювання викидів ПГ включало розроблення трьох прогностичних сценаріїв до 2050 року, узгоджених з моделюванням для Довгострокової стратегії низьковуглецевого розвитку.

<p>референтні рівні, у тому числі референтні рівні для конкретних секторів, категорій або видів діяльності, включаючи, наприклад, ключові параметри, припущення, визначення, методологічні підходи, джерела даних та використані моделі</p>	<p>Сценарні прогнози викидів ПГ були розроблені з використанням декількох математичних моделей, у тому числі моделі енергетичної системи TIMES-Україна для секторів "Енергетика" та "Промислові процеси" (відповідно до категорій МГЕЗК), моделі балансу мас для сектору "Відходи" та спеціальної інструментарію імітаційного моделювання для секторів "Сільське господарство" та "ЗЗЗЛГ".</p> <p>Референтне значення викидів ПГ за базовий рік використано із національного звіту про інвентаризацію антропогенних викидів із джерел викидів ПГ та видалення ПГ (дивись пункт 1 (b) та 1 (e))</p>
<p>(ii) У разі включення до НВВ інших забруднень окрім парникових газів, інформація щодо припущень та методологічних підходів, що були використані для оцінки таких забруднень</p>	<p>Н/З</p>
<p>(iii) Для факторів впливу на клімат, включених до НВВ, які не охоплені керівними принципами МГЕЗК, інформація щодо способів оцінювання таких факторів впливу на клімат</p>	<p>Н/З</p>
<p>(iv) Інша технічна інформація, у разі необхідності</p>	<p>Супровідна інформація з розробки НВВ2, включаючи результати громадських консультацій, розміщена на офіційному вебсайті: https://mepr.gov.ua/zvit-pro-rezultaty-provedennya-elektronnyh-konsultatsij-z-gromadskisty-shhodo-</p>

	<p>proyektu-rozporyadzhennya-kabinetu-ministriv-ukrayiny-pro-shvalennya-drugogo-natsionalno-vyznachenogo-vnesku-ukrayiny-d-2/, https://mepr.gov.ua/diyalnist/napryamky/zmina-klimatu/pom-yakshennya-zminy-klimatu/natsionalno-vyznachenyj-vnesok-ukrayiny/drugyj-natsionalno-vyznachenyj-vnesok-ukrayiny/.</p>
<p>g. Інформація щодо намірів добровільної співпраці відповідно до статті 6 Паризької угоди</p>	<p>Україна планує досягти своєї мети НВВ2 шляхом реалізації внутрішньої політики та заходів. Водночас Україна бере участь і має намір продовжувати брати участь у ринкових механізмах відповідно до статті 6 Паризької угоди, як Сторона на території якої реалізуються проекти в рамках механізмів статті 6 Паризької угоди. Україна вже співпрацює зі Швейцарією та Японією в рамках статті 6 Паризької угоди.</p> <p>Беручи участь у спільних підходах, Україна буде дотримуватися правил та настанов відповідно до рішень СМА з метою забезпечення належного обліку, екологічної цілісності, прозорості та уникнення подвійного обліку.</p>
<p>6. Наскільки Сторона вважає, що її НВВ є справедливим та амбітним з урахуванням національних обставин</p>	
<p>а. Наскільки Сторона вважає, що її НВВ є справедливим та амбітним з урахуванням національних обставин</p>	<p>Україна зробила значний внесок у скорочення глобальних викидів ПГ. Починаючи з 1990 року, Україна кумулятивно скоротила викиди ПГ на 15,2 млрд тонн CO₂-еквіваленту станом на 2022 рік.</p> <p>Скорочення викидів ПГ супроводжувалося значними економічними структурними змінами, які, однак, спричинили економічний спад і зменшення чисельності населення, а також характеризувалися проблемами соціального розвитку та зниженням добробуту населення.</p> <p>Незважаючи на агресивну війну РФ проти України, НВВ2 України встановлює амбітніші</p>

	<p>цілі зі скорочення викидів ПГ порівняно з Оновленим національно визначеним внеском України до 2030 року. Разом із тим, RDNA4 підкреслює необхідність поєднання післявоєнного відновлення з кліматично орієнтованими підходами, зокрема розвитком відновлюваної енергетики, декарбонізацією промисловості, відновленням екосистем та створенням «зелених» робочих місць. Саме тому Україна розглядає НВВ2 не лише як кліматичну ціль, а як стратегічну рамку інтеграції принципів зеленої реконструкції у процеси повоєнного відновлення. Крім того існує невизначеність щодо строків закінчення та інтенсивності воєнних дій на території України, спричинених військовою агресією РФ, що в свою чергу може призвести до подальшого знищення інфраструктури та економіки України, а також збільшення рівня викидів ПГ.</p> <p>У впровадженні заходів для декарбонізації економіки для досягнення цілі НВВ2 Україна забезпечуватиме впровадження принципу справедливої трансформації, зокрема в рамках реалізації Державної цільової програми справедливої трансформації вугільних регіонів України на період до 2030 року.</p>
<p>b. Врахування принципів справедливості та рівності</p>	<p>НВВ2 України узгоджується з глобальними зусиллями щодо пом'якшення зміни клімату, спрямованими на обмеження глобального потепління до рівня, значно нижчого за 2°C. НВВ2 України узгоджується з метою досягнення кліматичної нейтральності до 2050 року, встановленою Законом України "Про основні засади державної кліматичної політики"</p>
<p>c. Як враховані Стороною вимоги пункту 3 статті 4 Паризької угоди</p>	<p>Цілі України щодо скорочення викидів демонструють прогрес у виконанні статті 2 Паризької угоди. Перший цільовий показник скорочення викидів, зафіксований в Очікуваному національно визначеному внеску України, містив мету не перевищити 60% від рівня викидів 1990 року у 2030 році. В Оновленому</p>

	<p>національно визначеному внеску України, поданому у 2021 році до РКЗК ООН, було встановлено більш амбітну мету – скорочення викидів ПГ на 65% до 2030 року порівняно з рівнем 1990 року.</p> <p>Незважаючи на військову агресію та повномасштабне вторгнення РФ, а також необхідність відновлення та розбудови української економіки та інфраструктури, мета України щодо скорочення викидів до 2035 року демонструє подальше підвищення амбіцій у боротьбі зі зміною клімату.</p> <p>Кількісна ціль НВВ 2 буде оновлена після припинення або скасування дії правового режиму воєнного стану для відображення актуальної інформації про найбільш можливі амбіції та відповідні можливості у світлі національних обставин, як передбачається пунктом 3 статті 4 Паризької угоди</p>
<p>d. Як враховані Стороною вимоги пункту 4 статті 4 Паризької угоди</p>	<p>Україна дотримується вимог цього положення, приймаючи загальноекономічний цільовий показник</p>
<p>e. Як враховані Стороною вимоги пункту 6 статті 4 Паризької угоди</p>	<p>Н/З</p>
<p>7. Як НВВ сприяє досягненню цілей РКЗК ООН, визначених у статті 2</p>	
<p>a. Як НВВ сприяє досягненню мети РКЗК ООН, викладеної в статті 2</p>	<p>Україна зобов'язується скоротити викиди ПГ (включаючи ЗЗЗЛГ) у 2035 році на більш ніж 65% від рівня 1990 року і тим самим зробити свій внесок в утримання зростання середньої глобальної температури на рівні значно нижче 2°C понад доіндустріальні рівні і докладання зусиль з метою обмеження зростання температури до 1,5°C. Зобов'язання демонструє прогрес у скороченні викидів ПГ порівняно з попереднім Оновленим національно визначеним внеском України до 2030 року. Крім того, воно</p>

	<p>забезпечує низький рівень викидів ПГ, який не загрожує виробництву продовольства в Україні та дозволяє українській економіці розвиватися у сталий спосіб, включаючи подальшу зелену відбудову та відновлення економіки.</p>
<p>б. Як НВВ сприяє виконанню пункту 1(а) статті 2 та пункту 1 статті 4 Паризької угоди</p>	<p>НВВ2 України узгоджується з траєкторією досягнення кліматичної нейтральності не пізніше 2050 року.</p> <p>Політики і заходи, спрямовані на досягнення стратегічних кліматичних цілей, наведені у Національному плані з енергетики і клімату та Дворічному звіті з прозорості.</p>
